

valoarea documentară a bibliotecii muzeului.

Colecția de partituri muzicale, în manuscris și tipărite, e una din cele mai bune din Anglia. În mod special prezintă interes manuscrisele autografe, mai ales cele ale compozitorilor englezi și italieni. Printre altele, sînt de asemenea compoziii în manuscris ale lui Purcell, Blow, Bach, Alessandro Scarlatti, Haydn, Mozart și Beethoven.

Bogăția colecției, valoarea deosebită a exponatelor, eleganța prezentării lor sînt suficiente motive ca intrînd în Muzeul Fitzwilliam din Cambridge să ai senzația de vizitator al unei mari instituții de cultură a timpului nostru.

OFELIA VĂDUVA

DIN JURNALUL DE ACTIVITATE CULTURAL- EDUCATIVĂ A MUZEULUI DE ISTORIE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Cu prilejul deschiderii celui deal X-lea Congres al P.C.R. și a sărbătoririi a 25 de ani de la eliberarea patriei, Muzeul de istorie a municipiului București — complex muzeistic însumînd pe lângă expoziția de bază 3 unități și 5 muzee afiliate, a organizat o serie de manifestări cultural-educative cuprinzînd expoziții, simpozioane, conferințe și seri muzeale.

La 9 iulie 1969, la Casa de cultură a Sectorului 3 a fost expusă tema: « P.C.R., organizatorul și conducătorul insurecției naționale », iar la 15 iulie, la Casa de cultură a Sectorului 7, s-a deschis, într-un cadru festiv, expoziția « 13 ani de la înființarea Muzeului prof. dr. Gh. Marinescu », prezentîndu-se aspecte din activitatea cultural-științifică a muzeului. Muzeul « George Bacovia » a organizat la 18 iulie, o seară muzeală cu tema « George Bacovia în literatura universală », susținută artit de colectivul muzeului cît și de conacul literar ce poartă numele marelui nostru poet.

La sediul muzeului, Panait I. Panait, șef de secție, a susținut la 24 iulie comunicarea « Istoriografia bucureșteană în anii puterii populare », sintetizînd apor-

tul adus de cercetările istoriei orașului București după 23 August, la dezvoltarea noul istoriografii române.

La 1 august, în pavilionarea A și B din Parcul Herăstrău a avut loc, în prezența organelor municipale, vernisajul expozițiilor: « Bucureștii la a 25-a aniversare a eliberării patriei » și « Arheologia bucureșteană în anii puterii populare », prima înfățișînd tematic, prin expozate bidimensionale, aspectul nou al Capitalei, iar a doua, prin obiecte originale, fotografii și planuri de șantier, oferind o sugestivă retrospectivă a cercetărilor arheologice efectuate de colectivul muzeului pe teritoriul municipiului București.

Luna august, bogată în manifestări, a înscris o gamă variată de acțiuni, dintre care cităm, la sediul « Colecției de artă comparată », seara muzeală cu tema « 20 de ani de activitate muzeografică », expozeu Alexandra Slătineanu, muzeograf; în cadrul lectoratului « București, centrul insurecției naționale », organizat de Muzeul de istorie a municipiului București, în colaborare cu Comitetul municipal U.T.C., Alex. Cebuc, șef de secție, evocă în fața unui auditoriu complex, la Tehnic Club, tumultuoasele zile de 23—26 august 1944 la București.

Membri ai colectivului muzeului au participat și la alte manifestări prilejuite de sărbătorirea dublului eveniment. În cadrul sesiunii științifice organizate de Comitetul pentru cultură și artă al municipiului București, Florian Georgescu, directorul Muzeului de istorie a municipiului București, a prezentat comunicarea « Valoarea educativă a activității muzeale », în care a fost conturat, în procesul complex al educării maselor, rolul muzeului, iar Ioana Cristache-Panait și Panait I. Panait, comunicarea: « Incepături ale răspîndirii cunoștințelor științifice la București ».

La 19 august, la sediul muzeului a fost organizată o întîlnire cu participanții la insurecția națională. Au luat cuvîntul general-colonel în rezervă Dumitru Dămăceanu, și general-locotenent în rezervă Emilian Ionescu, care au evocat eroismul armatei în

înfăptuirea actului istoric de la 23 August 1944. În cadrul aceleiași întîlniri, Dumitru Simulescu, vicepreședinte al Unirii Centrale a Cooperativelor Meșteșugărești, a prezentat contribuția formațiilor patriotice la victoria insurecției la București.

★

Venind în sprijinul procesului de învățămînt, Muzeul de istorie a municipiului București a luat inițiativa organizării, pentru anul școlar 1969—1970, a unui ciclu de 5 expoziții temporare, cuprinzînd mari perioade din istoria patriei, realizate după programa de istorie a claselor a VIII-a și a XII-a.

Ciclu cuprinde următoarele expoziții: « Pe urmele strămoșilor noștri », « Pagini de vijețe din istoria medievală a României », « Lupta poporului român pentru unirea națională », « București — centrul cultural al României între cele două războaie mondiale » și « Revoluția populară din România ».

Prima dintre acestea, deschisă la 1 noiembrie 1969 conturează dezvoltarea societății omenesci pe teritoriul patriei noastre din epoca pietrei pînă în perioada de trecere la feudalism, fiind ilustrată cu materiale provenite din săpăturile arheologice de pe întreg cuprinsul țării.

RODICA MACRI

CECILIA CUȚESCU-STORCK (1879 — 1969)

De curînd a trecut peste făgăsul veșniciei neîntoarceri una dintre cele mai interesante figuri de artiști români, pictorița Cecilia Cuțescu-Storck.

Existența ei a tîns spre vîrstă centenară dar inima i-a rămas animată în pragul celui de-al X-lea deceniu și s-a lăsat înfrîntă de combustia unei vieți dăruită artei cu o nestăvilită pasiune.

Constîntă frămîntată, născînd spre împlinirea unor nobile idealuri, pictorița a văzut lumina zilei pe data de 14 martie 1879 la Cîineni (Rîul Vadului) în apropiere de Rîmnîcu Vilcea.

Manifestînd de timpuriu atracție spre pictură, cînd împlinise 18 ani este trimisă la Damenskademie din München pentru a studia cu profesorii Fehr și Schmidt.

Trei ani petrecuți în capitala bavareză fac ca tînră elevă să deprîndă o temeinică disciplină a desenului, avîntaj ce-i îngăduie

mai înțezu să se avinte în sfera căutărilor stilistice. Pleacă apoi la Paris unde studiază cu Jean Paul Laurens și Benjamin Constant la Academia Julian. Pe parcursul a șapte ani, cit locuiește aici, participă la manifestări artistice, organizează o expoziție personală și își deschide cugetul la cele mai temeinice învățăminte pe care mediul Parisului le oferă la acea dată, cu o generoasă sollicitudine.

Întorsă în țară, se înscrie în lăureșul activității artistice și își consacră bogata ei capacitate de muncă militând deopotrivă pentru emanciparea femeii și pentru afirmarea sa ca pictor.

Luptătoare prin vocație, multilaterală ca spirit și preocupări, Cecilia Cutescu Storck se conturează fără efort ca una dintre cele mai puternice personalități feminine, prima în ierarhia valorilor și multă vreme singular consemnată de cronicarii primei jumătăți a acestui secol în istoria picturii românești.

Arta monumentală este primordială justificare a creației sale, Cecilia Cutescu Storck fiind cea care a rezevăluit acestei epoci marea potențial identic al picturii murale. Răzvrătindu-se împotriva oricărui element stilistic ce nu corespundea unei expresivități interioare, operele sale monumentale, lucrate în encaustica, dezvoltă cu măiestrie virtuțile marii compoziții, exprimate într-o viziune cu totul personală și modernă sintetizată în tendința spre intelectualizare și recreere a naturii într-o imagine decorativă.

Picturile sale, îndeosebi « Istoria Negoziatului Românesc » din aula Institutului de studii economice, dovedesc o știință sigură a organizării spațiului în interiorul unor ritmuri arhitecturale preexistente, dar și independență creatoare, folosind cu inteligență spațiul dat pentru slujirea operei sale.

În pictura de șevalet a utilizat pastelul și cărbunele sau acuarea

cu mult mai multă înzestrare, elan și impuls interior decât uleiul. Lucrările sale în pastel par că au continuat, într-o mai accentuată semnificație, tendințele simboliste ce s-au conturat în pictura noastră începând cu Luchian.

Artista consacrată unei viziuni decorative, ea nu s-a lăsat furată de jocuri și ritmuri superficiale, ci a căutat să dea corpului în mișcare o accepție filozofică, înscriindu-se în aria concepției lui Gauguin. Lucrări ca « Static » și « Dinamic » sînt imagini sintetice care par să dea expresie materiei guvernate de legile universale ale dialecticii mișcării.

A călătorit mult și a lucrat enorm, peste 50 de ani avînd o prezentă susținută la Tinerimea artistică, saloanele oficiale, expozițiile românești în străinătate, iar în anii noștri la expozițiile anuale de stat. Creația sa înfrunțește multe opere apreciate care se află la loc de cinste în colecții și muzee.

Temperament aprig, cu o mare putere de cuprindere a celor mai variate activități, s-a distribuit cu generozitate între artă, viața de familie și activitatea socială, fiind prima femeie profesor la Academia de Arte Frumoase din București unde a înflorât, pe parcursul a 25 de ani de muncă stăruitoare, multe serii de artiști, Michaela Eleutheriade sau Ligia Macovei numărîndu-se printre ei.

Mereu angajată în lupta pentru egalitate în drepturi a femeii sau recunoașterea importanței artiștilor, într-o vreme în care demnitatea acestora era deseori încercată de umilinti, Cecilia Cutescu Storck a condus cîțiva ani Sindicatul Artelor Frumoase în calitate de președinte.

Nenumărate premii sau distincții românești și străine, i-au adus recunoașterea bogatei sale activități. După 23 August 1944 au fost adăugate alte ordine și medalii, creația sa fiind încununată prin acordarea titlului de Maestru Emerit al Artei din R. S. România.

Autentică fiică a acestei țări, Cecilia Cutescu Storck a dăruit pentru instrucțiunea poporului cîn mijlocul căruia s-a ridicat, opera sa și pe a sotului său, sculptorul Frederick Storck, adunată în casa de pe strada Vasile Alecsandri 16, care a devenit apoi muzeul memorial ce le păstrează numele. Gest de aleasă noblete, numai pentru acest valoros tezaur de artă selecționat în decursul unei îndelungate existențe în onoarea patriei sale și încă ar fi destul pentru ca memoria să-i fie perpetuată în conștiința generațiilor viitoare. Dar contribuția sa la dezvoltarea artei și statornicirea valorilor de artiști români o așază printre cele mai distinse personalități artistice ale acestei țări.

GEORGETA PELEANU

Cecilia Cutescu Storck lucrînd la panoul decorativ „Petru Cercel la curtea sa” pentru expoziția de la Paris din anul 1937.

